

*Prof. dr Josip Kovačević,
Poljoprivredni fakultet — Zagreb*

KOJIĆ M., STANKOVIĆ A., ČANAK M.: Korovi — Biologija i suzbijanje.
Novi Sad, 1972, (str. 397, sl. 80, bibl. pod. 622)

Moguća svjetska žetva biljne proizvodnje u milionima tona iznosi 566 224. No razni štetnici je snize za 27 349, bolesti (gljivične i virusi) 50 589 i korovi 54 355 tona. Dakle, korovi nanose poljoprivredi više štete nego štetociine, odnosno bolesti. Već prvi ratari na razne načine pokušavali su da smanje štete što ih nanose korovi biljnoj proizvodnji. Mjere suzbijanja (borbe) protiv korova sve do pojave herbicida uglavnom su bile mehaničke (obrade, njege usjeva itd.), sjetva čistog sjemena, upotreba zrelog (provrelog) gnoja itd. Koncem prošlog rata u Britaniji i USA počela je intenzivna primjena kemijskih sredstava nazvanih herbicidima.

U povijesti agrotehnike poljoprivrede malo imamo primjera brže i efikasne primjene mjera, kao što je slučaj s herbicidima. Na juriš su osvojili mjesto u stalnoj primjeni u nizu kultura radi suzbijanja korova. Herbicidi su našli primjenu na suzbijanju korova i održavanju u nezakorovljenom stanju hidromelioracionih sistema, ribnjaka, nasipa pruga, sportskih igrališta, pa i u šumarstvu.

Korovâ ima mnogo vrsta, te je za njihovo suzbijanje na prvom mjestu potrebno poznavati njihovu biologiju i ekologiju. Uporედo, organizator i tehnolog primjene herbicida za suzbijanje korova mora poznavati svojstva herbicida, tj. njihovo djelovanje na kulture i korove.

Sretno izabrani tim zadovoljio je obje potrebe te je napisan i štampan priručnik »Korovi — Biologija i suzbijanje«.

U dijelu »Biologija korova« u prvom uvodnom poglavlju dana je definicija pojma riječi »korov«. Ovdje su izražene štete od korova, i istaknut značaj proučavanja njihovih bioloških osobina. Iduća poglavlja sadrže materiju koja nam daje osnovne karakteristike antropogenih biljnih zajednica, metode proučavanja korovske flore i ve-

getacije, podatke o korovima u užem i širem smislu, kao i imenik (spisak) korova. U imeniku korova oni se dijele u slijedeće grupe: 1. Korovi u užem smislu (segetalni), 2. Korovi ruderalne biljke, 3. Korovi prirodnih travnjaka, 4. Korovi ribnjaka i kanala i 5. Korovi šuma.

U dijelu priručnika »Suzbijanje korova« iznesene su indirektno (preventivne) i direktno mjere za suzbijanje korova. U indirektno mjere spadaju sjetva čistog sjemena, ispravan postupak stajnjakom i otpacima u poljoprivredi, tamanjenju korova uz puteve, kanale i drugdje na sličnim mjestima, održavanje čistoće poljoprivrednih zgrada, ekonomskih dvorišta, polja i zakonski propis.

Indirektna mjera je agrotehnika u užem smislu, tj. pravilna obrada zemljišta, plijevljenje, prašenje strništa, pravilna sjetva, primjena ispravnih plodoreda i gnojidba i primjena kemijskih sredstava.

U priručniku je dan veliki prostor primjeni kemijskih sredstava. Radi se uglavnom o primjeni herbicida kod strnih žita (pšenice, zobi, ječma, raži), kukuruza, sirka, industrijskih kultura (šećerne repe, suncokreta, soje) krmnog bilja (lucerne, crvene djeteline, livada, pašnjaka), kod povrtarskih kultura (krumpira, luka, kupusa, rajčica, graha, graška), vinove loze, voća, kao i zaštita od korova hidromelioracionih sistema i ribnjaka i totalno uništavanje biljnog pokriva.

Iza svakoga poglavlja navedena je obilna najpotrebnija domaća i strana odgovarajuća literatura.

Ukratko, »Korovi — Biologija i suzbijanje korova« suvremeni je prijeko potrebni priručnik na visokom stručno-znanstvenom nivou koji traže naša praksa i struka. Napisali su ga dobri poznavaoi materije.